Pripadanje kao početak promjene: priča Anabele Zrnić i InŠkole

Priča o Anabeli Zrnić, studentici filozofije i InŠkola influencerici, govori o obrazovanju kao prostoru pripadanja, podrške, zajedništva i nade.

Kada Anabela Zrnić govori o obrazovanju, ona ne govori o sistemu kao o nečemu udaljenom, hladnom i nepromjenjivom.

Govori o ljudima.

O nastavnicima koji pamte djecu i onda kada im više ne predaju. O studentima koji tek traže svoj profesionalni put. O zajednici u kojoj se ne moraš pretvarati da si neko drugi da bi tvoj doprinos bio vrijedan.

„Rekla bih da sam umjetnica u duši, a filozofkinja pomalo slučajnim odabirom."

Anabela Zrnić

Kaže Anabela na početku razgovora. U filozofiju je, priča, ušla gotovo spontano, ali je s vremenom shvatila da je filozofija, na neki način, odabrala nju. Danas je ne vidi samo kao akademsku disciplinu, nego kao način da se čovjek približi sebi, drugima i svijetu oko sebe.

Upravo iz te perspektive Anabela je ušla i u priču o InŠkoli.

Za nju je obrazovanje prostor i način odnošenja u kojem se uči misliti, slušati, razumijevati i postavljati pitanja: „Dijete treba učiti kako da misli svojom glavom, da postavlja pitanja i razvija kritičko mišljenje, a ne samo da usvaja gotove odgovore". Studij filozofije dodatno je oblikovao njen način razmišljanja, da se ne plaši složenih pitanja, a obrazovanje vidi kao jedno od najvažnijih mjesta na kojem ta pitanja treba otvoriti.

Njena veza s obrazovanjem počela je mnogo prije InŠkole. Odrasla je uz majku, profesoricu matematike, i još kao djevojčica gledala koliko nastavnički poziv može oblikovati život mladog čovjeka. Posebno pamti svog učitelja iz osnovne škole, osobu koja je prepoznala njenu ljubav prema umjetnosti, slikanju, glumi, plesu i muzici. Nije je pokušavao uklopiti u očekivani kalup, nego ju je ohrabrivao da bude ono što jeste.

> **„Takve stvari se ne zaboravljaju. Danas, kada pogledam svoje školske drugove, vidim mnogo uspješnih ljudi, ali prije svega dobrih ljudi. To je najveći uspjeh jednog učitelja."**

Možda je upravo zato tako snažno prepoznala vrijednost InŠkole. Prvi put je za Step by Step čula od prijateljice i koleginice Anđele Lazić. U tom periodu pripremala je ispit iz Metodike nastave filozofije, a njih dvije su često razgovarale o tome kakve profesorice žele biti i šta bi mijenjale u obrazovanju. Kada joj je Anđela pričala o Step by Step zajednici, Anabela je osjetila da se pred njom otvara prostor koji dijeli njene vrijednosti.

> „Iskreno me fasciniralo da postoji organizacija koja se obrazovanjem bavi na tako savremen, human i smislen način, a da sam za nju tek tada saznala. Kao da sam konačno pronašla mjesto koje dijeli iste vrijednosti u koje i sama vjerujem."

Tako je počelo njeno iskustvo InŠkola influencerice.

Promocija ideje, zajednice i vrijednosti

Ali za Anabelu riječ „influencer” u ovoj ulozi nije značila promociju proizvoda. Značila je promociju ideje. Zajednice. Obrazovanja. Vrijednosti koje se žive.

> **„Prva pomisao bila mi je da konačno predstavljam nešto u šta zaista vjerujem. Ne proizvod, ne praznu priču, nego ideju koja ima smisao i koja može donijeti promjene.”**

Zajedno s Anđelom Lazić pripremala je promocije InŠkole za studente i prosvjetne radnike. Osmislile su vodič koji će studentima olakšati snalaženje na platformi, pripremale prezentacije, uvježbavale nastupe i razmišljale kako da InŠkolu predstave jednostavno, jasno i blisko onima kojima je namijenjena.

Nije uvijek bilo lako. Najveći izazov bilo je dobiti dozvole za organizovanje radionica na različitim fakultetima. Na Filozofskom fakultetu u Banjoj Luci sve je išlo jednostavno, ali su na drugim mjestima nailazile na administrativne prepreke i zatvorenost sistema prema novim idejama. Ipak, to ih nije obeshrabrilo.

> **„Dobre ideje ponekad nailaze na prepreke, ali zbog toga ne treba odustajati.”**

Reakcije onih koji su slušali promocije pokazale su joj da za ovakvim prostorom postoji stvarna potreba. Studenti su prepoznavali priliku da se još tokom studija uključe u aktivnosti, istražuju, volontiraju i razvijaju kao budući nastavnici i stručnjaci. Nastavnici su postavljali pitanja, razgovarali nakon promocija i pokazivali interesovanje za druge aktivnosti Step by Step zajednice.

Trenutak koji se pamti

Jedan trenutak posebno pamti. Tokom prve promocije na Filozofskom fakultetu, u salu su ušle dvije nastavnice iz osnovne škole. Anabela i Anđela su najprije pomislile da su zalutale, jer se na fakultetu tog dana održavalo više događaja. Međutim, nastavnice su rekle da su došle upravo zbog promocije InŠkole.

„Taj trenutak nam je mnogo značio. Bile smo iskreno iznenađene, ali još više ponosne što naš rad prepoznaju i ljudi koji već godinama rade u obrazovanju.”

Kroz te susrete Anabela je učila i o javnom nastupu, komunikaciji i predstavljanju jedne ideje. Shvatila je da dobra priprema jeste važna, ali da nije dovoljna. Smatra da je najvažnije vjerovati u ono što govorite. Kada govorite iskreno, ljudi to prepoznaju.

Posebno mjesto u njenom iskustvu zauzela je posljednja promocija, održana 29. maja u Domu omladine u Banjoj Luci. Nazvala ju je „šlagom na tortu”. Do tada je InŠkolu uglavnom predstavljala studentima i vršnjacima, a tog dana govorila je pred prosvjetnim

radnicima s bogatim iskustvom. To je donijelo tremu, ali onu dobru, zdravu tremu koja pokazuje da nam je stalo.

Dom omladine za Anabelu ima i lično značenje. Tamo je provela veliki dio djetinjstva kao članica DIS teatra, učila glumu, gradila samopouzdanje i odrastala kroz umjetnost. Povratak u taj prostor, sada u ulozi mlade osobe koja govori o obrazovanju, za nju je bio susret s vlastitim putem.

> **„Bio je to povratak na jedno mjesto koje me podsjetilo odakle sam krenula, ali i koliko sam se u međuvremenu promijenila."**

InŠkola kao mjesto pripadanja

Ono što je kroz cijelo iskustvo najviše osjetila jeste pripadanje. Upravo tom riječju bi opisala InŠkolu. Za nju je to mjesto gdje može razmišljati, postavljati pitanja i doprinositi iz svoje filozofske perspektive. Mjesto koje povezuje studente, nastavnike, odgajatelje, pedagoge, psihologe, istraživače i sve one koji vjeruju da obrazovanje može biti bolje.

> **„U Bosni i Hercegovini često govorimo o razlikama, različitim obrazovnim sistemima, entitetima, kantonima i podjelama. Međutim, kada govorimo o obrazovanju, svi dijelimo iste izazove,**

iste brige i istu želju da djeci bude bolje.”

„Upravo ta spoznaja da nas mnogo više toga povezuje nego razdvaja učinila je da InŠkolu doživim kao mjesto kojem pripadam.”

Za Anabelu, pripadanje ne znači da svi mislimo isto. Naprotiv, ono znači da postoji prostor u kojem se različita mišljenja mogu čuti, poštovati i pretvoriti u zajedničko učenje. U vremenu u kojem je, kako kaže, sve više mogućnosti za povezivanje, ali i sve više usamljenosti, zajednice poput InŠkole postaju posebno važne.

One nastavnicima mogu pokazati da nisu sami. Mogu učiniti vidljivim dobre priče iz učionica koje često ostaju neispričane. Mogu pomoći studentima da još tokom studija osjete da i oni imaju šta ponuditi. Mogu povezati ljude koji, iako dolaze iz različitih dijelova obrazovnog sistema, nose istu želju: da škola bude prostor susreta, podrške, slobodnog mišljenja i nade.

„Mnogo je nastavnika koji svoj posao rade izuzetno predano, ali njihov trud često ostane nevidljiv.”

„InŠkola pruža prostor da nastavnik podijeli svoje iskustvo, predstavi ono što radi i inspiriše druge. Ponekad je dovoljno da neko vidi i prepozna vaš trud da biste dobili novu snagu za posao koji radite.”

Iskustvo koje se nastavlja

Kada govori o budućnosti, Anabela InŠkolu ne vidi kao završeno poglavlje. Vidi je kao početak dugoročnog odnosa. Voljela bi ostati povezana kroz edukacije, radionice, istraživanja, dijeljenje iskustava i nove zajedničke projekte. Kao filozofkinji, posebno joj je važno da nastavi promišljati o obrazovanju i tražiti načine da filozofiju približi svakodnevnom životu i nastavnoj praksi.

Mladim ljudima koji žele učestvovati u obrazovnim inicijativama, ali misle da nemaju dovoljno iskustva, poručuje da se iskustvo ne stiče čekanjem, nego prvim korakom.

> **„Niko se nije rodio sa znanjem niti iskustvom. Sve što danas znamo nekada smo prvi put učili. Ako osjećate da vas nešto iskreno privlači, nemojte čekati da se osjećate potpuno spremno. Pokušajte."**

Nastavnicima i nastavnicama koji još nisu dio InŠkole poručuje da zastanu i sjete se zbog čega su odabrali ovaj poziv. Nastavnički posao nije lak, često nije dovoljno cijenjen i ponekad je teško sačuvati motivaciju. Upravo zato, kaže, nastavnicima treba prostor u kojem njihov rad može biti prepoznat i u kojem mogu osjetiti da nisu sami.

> **„Možda će upravo kroz InŠkolu ponovo pronaći onu iskru zbog koje su odlučili postati nastavnici. Jer kada nastavnik raste, raste i svaki učenik kojem će sutra ući u učionicu."**

Na kraju, kada bi svoje iskustvo InŠkola influencerice morala opisati jednom rečenicom, Anabela kaže da je to bilo putovanje na kojem je, predstavljajući InŠkolu drugima, zapravo još više upoznala sebe, pronašla ljude koji dijele iste vrijednosti i dobila potvrdu da obrazovanje zaista može biti mjesto susreta, zajedništva i nade.

A kada bi InŠkolu morala opisati jednom riječju, ne bi mnogo razmišljala.

Pripadanje.

Priče poput Anabeline pokazuju kako ulaganje u mlade buduće nastavnike, njihovo umrežavanje i profesionalni razvoj doprinosi stvaranju inkluzivnijih škola i jačanju kulture dijaloga među novim generacijama.

Jer nastavnici su važni.

Aktivnosti se realizuju u okviru projekta **Dijalog za budućnost 3 – #DFF3**, kojeg provode UNDP Bosnia and Herzegovina, UNICEF Bosna i Hercegovina i UNESCO u saradnji sa Rezidentnom koordinatoricom United Nations in BiH, te u partnerstvu s Predsjedništvom Bosne i Hercegovine i Ministarstvom civilnih poslova Bosne i Hercegovine. Projekt finansira United Nations Peacebuilding (#PBF).

#DFF3 #dijalogzabudućnost3 #dialogueforthefuture3 #PBF #ZajednicaNastavnika

Collections

Objava